

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615200383
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615200383.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou, v právnej veci žalobcu K. O., nar. XX. X. XXXX, bytom B. T. XXX, právne zastúpený Centrum právnej pomoci, kancelária Liptovský Mikuláš, Kollárova 2, Liptovský Mikuláš, so sídlom Liptovský Mikuláš, Belopotockého 720/2, proti žalovanému INVEST- KAPITAL, a.s. , so sídlom Bratislava, Hattalova 12/C, IČO: 35 871 334, v konaní o vyslovenie neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o úvere, t a k t o

rozhodol:

I. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5. 12. 2011 uzatvorená medzi K.S. O., nar. XX. X. XXXX, bytom B. T. XXX, XXX XX B. T. a Poštovou bankou, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava, oddiel Sa, vložka č. 501/B, IČO: 31340890, je bezúročná a bez poplatkov.

II. Rozhodcovská doložka uvedená v článku 3 ods. 5 zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5. 12. 2011 uzatvorená medzi K. O. nar. XX. X. XXXX, bytom B. T. XXX, XXX XX B. T. a Poštovou bankou, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava, oddiel Sa, vložka č. 501/B, IČO: 31 340 890, je neplatná.

III. Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 21.1.2015, sa žalobca domáhal voči žalovanej Poštovej banke, a.s., aby súd určil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5. 12. 2011 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou je bezúročná a bez poplatku. Súčasne žiadal, aby súd určil, že rozhodcovská doložka uvedená v čl. 3 ods. 5 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5. 12. 2011, je neplatná. Vo svojej žalobe uviedol, že 5.12.2011 uzatvoril žalobca a žalovaná zmluvu, v zmysle ktorej mali byť spotrebiteľovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 400,- eur s úrokovou sadzbou 29,50 % ročne. Sumu 400,- eur sa spotrebiteľ zaviazal splatiť v 30 mesačných splátkach po 20,67 eur. Celkové náklady spotrebiteľa mali predstavovať sumu 208,83 eur. RPMN bola určená vo výške 49,30 %. Žalobca ako spotrebiteľ obdržal 9.12. 2011 potvrdenie o poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 370,13 eur. Na základe potvrdení Poštovej banky o vklade na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX pod variabilným symbolom VS XXXXXXXXXXXX boli žalobcom ako spotrebiteľom, uhradené finančné prostriedky dňa 24. 2. 2012 vo výške 49,96 eur, dňa 23.3. 2012 vo výške 30,72 eur, dňa 24.4.2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 5. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 6. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24.7.2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24.8. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 10. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24.10. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 23.11.2012 vo výške 20,76 eur, dňa 21. 12. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 1. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 2. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 3. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 4. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 5. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 6. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 20. 7. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 23. 8. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 9. 2013 vo výške

20,76 eur, dňa 25. 10. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 11. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 1. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 1. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 2. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 3. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 23. 5. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 4. 6. 2014 vo výške 20,76 eur. Spolu bola uhradená suma 641,20 eur. Celkové náklady spotrebiteľa mali predstavovať sumu 608,83 eur. Napriek týmto skutočnostiam žalovaná oznámila spotrebiteľovi listom zo dňa 5. 8. 2014, že v zmluve o úvere figuruje nedoplatok vo výške 122,71 eur a pohľadávky/poplatky vo výške 24,90 eur, teda celková požadovaná čiastka ku dňu 5.8. 2014 predstavovala sumu 147,61 eur. Žalobca mal za to, že nemožno úspešne dôvodiť, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Neprimeranou odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytnutí úveru na základe údajov o úrokovej sadzbe uvedených v zmluve č. XXXXXXXXXXXX je úrok vo výške 29,50 % ročne. Ročná výška úrokov pri spotrebiteľských úveroch na dobu 1 až 5 rokov poskytovaných spotrebiteľom v novembri 2011 (za mesiac predchádzajúci uzatvoreniu zmluvy boli vo výške 11,32 % . Údaj z oficiálnej stránky L. J. D.). Žalovanou stanovený úrok podstatnou mierou presahoval obvyklú úrokovú mieru požadovanú bankami pri obdobných úveroch a výška takto dojednaných úrokov odporuje § 39 Občianskeho zákonníka, čo by malo byť postihnuté absolútnou neplatnosťou. Žalobca, ako spotrebiteľ, uhradil do dňa 4.6.2014 celkovo sumu 641,20 eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola nesprávne uvedená výška RPMN, keď podľa názoru žalobcu je skutočná výška RPMN vo výške 55,55 % ročne. S poukazom na ustanovenie zákona č. 120/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere, § 11 ods. 1 písm. b) účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak je nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nižšie uvedená RPMN v zmluve, ako reálne podľa žalobcu bola, zavádza spotrebiteľa a je v jeho neprospech. Žalobca listom oslovil dodávateľa, aby mu upresnil, z čoho pozostáva dodávateľom uvádzaná dlžná čiastka. Tieto informácie neobdržal v požadovanom rozsahu a následne bol listom upovedomený, že žalovaná postúpila práva spojené s vymáhaním pohľadávky na tretiu osobu. V časti 3 bod 5 je uvedené : „ Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory ktoré vzniknú z tento zmluvy vrátane spore o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenom v článku 10, II. časti všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenie a žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2012 Z. z. o rozhodcovskom konaní“. Toto ustanovenie zmluvy výslovne určuje na prejednanie sporov rozhodcovský súd a teda odporuje ustanoveniam § 53 Občianskeho zákonníka, keď ako jediný orgán na prejednanie sporov určuje rozhodcovský súd. V článku 12 všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy o pôžičke, je uvedené, zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory ktoré vzniknú ZoU, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody sa uplatňuje na riešenie sporov rozhodcovská doložka uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach, na základe ktorej dochádza k mimosúdnejmu riešeniu sporov.

2. Poštová banka dňa 20. 5. 2015 doručila súdu vyjadrenie k žalobe v ktorej uviedla, že žalobca v žalobe uviedol konkrétne údaje obsiahnuté v úverovej zmluve ako sú výška celkových nákladov a úroková sadzba, poukázal na platby ktoré predstavovali zrealizované úhrady poskytnutého úveru, ako aj výzvu žalovaného zo dňa 5.8.2014, ktorou bol podľa tvrdenia žalobcu neoprávnene vyzvaný žalovanou na úhradu nedoplatku vo výške 147,61 eur. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje na list žalobcu zo dňa 18.8.2014, v ktorom žalobca požadoval vysvetlenie ku skutočnostiam, ktoré sú predmetom žalobného návrhu. Žalovaná listom zo dňa 4.9.2014 objasnila žalobcovi, že dlžná suma na úverovom účte č. XXXXXX-XXXXXXXXXX predstavuje úroky z omeškania za neuhradené splátky a poplatky za generované upomienky. Žalobca sa v úverovej zmluve zaviazal na splácanie poskytnutého úveru v hotovosti v pravidelných mesačných splátkach splatných vždy k 5. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok nebola zo strany žalovaného dodržiavaná, o čom svedčia priložené doklady o vkladoch žalobcu v hotovosti. Dňa 27. 4. 2014 žalobca požiadal žalovanú o zmenu dohodnutých podmienok úverovej zmluvy v časti parametrov úveru a to zmena dátumu splátky na 24. dňa v kalendárnom mesiaci. Napriek ústretovosti zo strany žalovanej sa žalobca opakovanne dostával do omeškania s úhradou svojich záväzkov voči žalovanej, vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Žalovaná uviedla, že do súdneho spisu doplní výpis z úverového účtu, z ktorého bude zrejmá platobná disciplína žalobcu pri úhradách svojich záväzkov voči žalovanej z úverovej zmluvy a oprávnenosť žalovanej účtovať úroky z omeškania a poplatky za generované upomienky. K ďalším tvrdeniam žalobcu, ktorými žiada o vyhlásenie rozhodcovskej doložky uvedenej v článku 3 ods. 5 úverovej zmluvy, za neplatnú, žalovaná uviedla, že vychádzajú z jazykového výkladu ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, je zrejmé, že za neprijateľné podmienky nemajú byť považované všetky a akékoľvek

ustanovenia obsiahnuté v rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve, ale len také, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r), o), z), Občianskeho zákonníka, nehovorí nič o právach a povinnostiach dodávateľa, spôsobe uplatňovania jeho práv a teda neobmedzuje dodávateľa v tom, aby v súlade s dojednanou rozhodcovskou doložkou predkladal spory so spotrebiteľom v ktorých je aktívne legitimovaný dodávateľ dojednanému rozhodcovskému súdu. To znamená, že ustanovenie v rámci rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré dáva spotrebiteľovi možnosť sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom súde alebo na dojednanom rozhodcovskom súde, nie je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r), o), z). Pod výlučným riešením v rozhodcovskom konaní však nie je možné rozumieť stav, ktorý umožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť nápravu prípadného nesprávneho rozhodcovského rozsudku procesnými prostriedkami uvedenými v zákone č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Dojednaním rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľských vzťahoch nevylučuje spotrebiteľa zo súdnej ochrany v tom, že by sa ochrany práv a povinností vyplývajúcich zo spotrebiteľského vzťahu, mohol domáhať iba na rozhodcovskom súde, čo by bolo treba kvalifikovať ako neprijateľnú podmienku. To znamená, že rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, v rámci ktorej spotrebiteľ má možnosť pred podaním žaloby proti dodávateľovi sa rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom súde alebo rozhodcovskom súde. Dodávateľ má možnosť podať žalobu voči spotrebiteľovi na rozhodcovskom súde a rozhodnutie rozhodcovského súdu je možné napadnúť žalobou na súde z dôvodov porušenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je neprijateľnou podmienkou. Ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) je potrebné vykladať v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa, je neprijateľná. Neprijateľná je len zmluvná podmienka, ktorá je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa v právnom vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby automaticky všetky a akékoľvek ustanovenia obsiahnuté v rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve boli považované za ustanovenia ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve v rámci ktorej spotrebiteľ má možnosť sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom súde alebo na rozhodcovskom súde a dodávateľ má možnosť podať žalobu voči spotrebiteľovi na rozhodcovskom súde a rozhodnutie rozhodcovského súdu je možné napadnúť žalobou na súde z dôvodu porušenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa bola automaticky považovaná za ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V ustanovení § 53 ods. 4 písm. ROZ je potrebné vykladať v súvislosti so zákonom o rozhodcovskom konaní. Zákon o rozhodcovskom konaní nevylučuje majetkové spory zo spotrebiteľských zmlúv z rozhodcovského konania. Zákon o rozhodcovskom konaní vyslovene predpokladá riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv rozhodcovských konaní. Vyplýva to z ustanovenia § 31 ods. 3, § 33 ods. 2, § 40 ods. 1 písm. j). Rozhodcovské konanie predstavuje alternatívu voči občianskemu súdnemu konaniu. Nepochybne predstavuje efektívny prostriedok k vymožiteľnosti práva. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. ROZ je potrebné vykladať v súvislosti s § 93 d), zákona o bankách. Ak by ustanovenie v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky podľa ktorého banka je oprávnená predložiť sporu s klientom banky (ako spotrebiteľom rozhodcovskému súdu) malo byť považované za neprijateľnú podmienku, vznikol by priamy rozpor s § 93b zákona o bankách. Znamenalo by to totiž, že banka by nemohla splniť svoju povinnosť podľa uvedeného ustanovenia. Výklad, v zmysle ktorého nie je možné v spotrebiteľskej zmluve (medzi bankou a jej klientom) dohodnúť žiadnu rozhodcovskú doložku, je v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. r), § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 3, § 31 ods. 3, § 33 ods. 2, § 40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní a § 93b Zákona o bankách. Taktiež v zmysle práva EÚ a to podľa smernice Rady 93/2013/EHS z 5.4.1993, nie je považovaná za nekalú akákoľvek rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve ale len rozhodcovská doložka, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa aby predkladal spory výlučne rozhodcovskému súdu na ktorý sa nevzťahujú právne predpisy. Rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve v rámci ktorej spotrebiteľ má možnosť sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom súde, alebo rozhodcovskom súde, b) dodávateľ má možnosť podať žalobu voči spotrebiteľovi na rozhodcovskom súde, c) rozhodcovský súd aplikuje pri svojom rozhodovaní právne predpisy (vrátane predpisov na ochranu spotrebiteľa) nie je právom EÚ považovaná za nekalú podmienku. Za nekalú podmienku by mohla byť považovaná len ak by vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe spotrebiteľskej zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podľa článku 3 ods. 5 úverovej zmluvy, sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, sa budú rozhodovať v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v

článku 10, II. časti všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj VOP). Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenie žalobou na súde sa možno domáhať len z dôvodov uvedených v zákone č. 244/2002 Z. z. Podľa článku 3 ods. 2 úverovej zmluvy, právne vzťahy neupravené úverovou zmluvou sa riadia VOP, OP. Podľa bodu 10.2.VOP riešenie sporov, banka a klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov, alebo vykonávaní bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy a to v nasledovnom znení: a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania, b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecného súdu. Podľa bodu 10.2.3. VOP, ak klient najneskôr pri uzatvorení bankového obchodu a)alebo zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca mal možnosť ovplyvniť podstatu ustanovenia bodu 10.2.2. tým, že by s rozhodcovskou doložkou nesúhlasil. Žalobca však neprejavil vôľu v tom zmysle, že by s rozhodcovskou doložkou nesúhlasil. Treba pri tom zdôrazniť, že tu nešlo o situáciu kedy by žalobca mohol buď prijať úverovú zmluvu (vrátanie VOP a OP ako celok, alebo úverovú zmluvu vrátanie VOP a OP), ako celok odmietnuť. Ak by žalobca nesúhlasil s rozhodcovskou doložkou, malo by to za následok, že by žiadna rozhodcovská doložka nebola dojednaná a nemalo by to vplyv na ostatné ustanovenia úverovej zmluvy (vrátane VOP a OP). Základným predpokladom na to, aby určité ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve mohlo byť považované za neprijateľné / nekalé, je, že ide o podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná, vid' § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, obdobne článok 3 ods. 1 smernice. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, ktorými má spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podobne podľa článku 3, ods. 2 smernice, podmienka nebola individuálne dohodnutá ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežnou formulovanou štandardnou zmluvou. Z uvedeného vyplýva, že zmluvné ustanovenia s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah, resp. podstatu podmienky, sa považujú za individuálne dojednané. Preto je možné konštatovať, že v prípade rozhodcovskej doložky ide o individuálne dojednanú podmienku, pretože žalobca mal možnosť oboznámiť sa s rozhodcovskou doložkou pred uzatvorením úverovej zmluvy a žalobca mal pri uzatvorení úverovej zmluvy nesúhlasiť s rozhodcovskou doložkou. Aj keby rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, táto okolnosť by sama o sebe nemohla mať za následok jej neprijateľnosť. Rozhodcovskú doložku by bolo možné považovať za neprijateľnú podmienku len ak by išlo o rozhodcovskú doložku, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, a ktorá by spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka neobsahuje ustanovenie, ktoré by vyžadovalo od žalobcu (spotrebiteľa), aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní (vid'. § 53 ods. 4 ROZ). Znenie rozhodcovskej doložky je v súlade so zákonom ako aj novoprijatým zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Cieľom zakotvenia rozhodcovskej doložky vo všeobecných obchodných podmienkach bola snaha žalovanej zabezpečiť efektívnu vymožitelnosť práva, vzhľadom na všeobecnú zaťaženosť slovenských všeobecných súdov. Neexistuje žiadny existujúci relevantný dôvod, prečo by rozhodcovská doložka mala spôsobovať značný nepomer v právach a povinnostiach žalobcu a žalovaného v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Žalobca ani žiadny takýto konkrétny relevantný dôvod neuviedol. Vzhľadom na uvedené, navrhla žalovaná aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, ako nedôvodnú.

3. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením 5C/29/2015-59 zo dňa 31. 8. 2015 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalovanej Poštovej banky, a.s., IČO:31340890 vstúpil ako nový žalovaný INVEST-KAPITAL, a.s., IČO: 35871334. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.9.2015. Súd pripustil zmenu účastníka na strane žalovaného, nakoľko mal listinnými dôkazmi najmä zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.3.2015 obsahujúcej identifikáciu postúpenej pohľadávky preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práva a povinností o ktorých sa v tomto spore koná.

4. Súd nariadil pojednávanie na deň 4.10.2016 o 10.30 hod. Dňa 3.10.2016 o 18.03 bola emailovou poštou doručená žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania. Išlo o elektronické

podanie, bez zaručeného elektronického podpisu. Žalovaný vo svojom ospravedlnení žiadal o odročenie pojednávania vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť INVEST-KAPITAL, a.s. bola písomnou korešpondenciou zo dňa 11.8.2016 predvolaná na pojednávanie pred Okresným súdom Lučenec nariadeným na deň 4.10. 2016 o 10.00 hod, vo veci vedenej pod sp. zn. 17C/154/2014. Následne bolo spoločnosti INVEST-KAPITAL, a.s. dňa 22. 8. 2016 doručené predvolanie Okrasného súdu Prešov, na pojednávanie nariadené na deň 4. 10. 2016 vo veci vedenej pod sp. zn. 24C/181/2015. Predvolanie na pojednávanie nariadené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v konaní 5C/29/2015 bolo spoločnosti INVEST-KAPITAL, a.s. doručené 30.8.2016. V konaní pred Okresným súdom Lučenec bude na pojednávaní zastupovať žalovaného jediný zamestnanec spoločnosti INVEST-KAPITAL, a.s., v konaní pred Okresným súdom Prešov bude žalovaného zastupovať ako jediný štatutárny orgán spoločnosti INVEST-KAPITAL, a.s. a to predseda predstavenstva. Z uvedených dôvodov, teda z dôvodu kolízie pojednávania a z dôvodu skoršieho doručenia predvolaní na pojednávania pred Okresným súdom Lučenec, resp. Okresným súdom Prešov, žiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní 4.10.2016 a navrhol odročiť pojednávanie nariadené v predmetnej veci na iný termín. Spoločnosť sa o dôvode odročenia dozvedela dňa 3.10.2016 po telefonickom preverení konania pojednávania na Okresnom súde Lučenec a po telefonickom preverení konania pojednávania na Okresnom súde Prešov. Podľa informácií príslušných spisových kancelárií, sa pojednávania uskutočnia a účasť spoločnosti INVEST-KAPITAL, a.s., je na nich nutná.

5. Súd v zmysle ustanovenia § 183 Civilného sporového poriadku vec prejednal a rozhodol, nakoľko pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak strana, alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov sa nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne, potom čo sa o ňom dozvedela, alebo mohla dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti, mohla predpokladať. Ak súd zistí, že uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Súd nezistil dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Kolízia pojednávania nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania. Predvolanie na pojednávanie pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš bolo žalovanému doručené riadne a včas, dňa 30. 8. 2016, s dostatočným časovým predstihom, počas ktorého žalovaný mohol zabezpečiť zastupovanie na uvedenom pojednávaní. Prípadne, ak by sa mu nepodarilo zabezpečiť zástup, mohol v dostatočnom časovom predstihu požiadať o odročenie pojednávania a nie až deň pred pojednávaním, aj to až po úradných hodinách súdu.

6. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní predniesla, že v plnom rozsahu sa pridrižava žalobného návrhu, ako aj skutočností, ktoré sú v ňom uvedené. Navrhla, aby boli vyslovené neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.12.2011. Žalobca uzatvoril s pôvodne žalovanou zmluvu o úvere dňa 5.12.2011, kde bola dohodnutá úroková sadzba 29,50% ročne. Žalobca splatil žalovanému celú istinu, čo potvrdil aj samotný žalovaný v podaní zo dňa 1.6.2015, v ktorom uvádza, že listom žalobcovi zo dňa 22.8.2014 špecifikoval uhradenú istinu. Mala za to, že výška úrokov nesmie byť vyššia ako bola poskytovaná v danom čase v obvyklej miere bankami, pri poskytnutí úveru. V čase poskytnutia úveru bola ročná úroková sadzba úrokov pri spotrebiteľských úverov na dobu 1 až 5 rokov poskytovaný spotrebiteľom vo výške 11,32 %, preto takto dojednaná úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný nebol schopný žalobcovi riadne špecifikovať, z čoho pozostávala dlžná istina, čo bolo započítané na nedoplatky, vždy pri špecifikácii sa odvolával len na ustanovenie zmluvy. Tiež bola názoru, že RPMN v zmluve bola uvedená nesprávne a skutočná RPMN v tomto prípade predstavovala výšku 55,55 %. Údaj, ktorý bol uvedený v zmluve je nejasný a neurčitý, preto spĺňa podmienky ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázala na ustanovenie § 3 ods. 3 a ustanovenie § 4 ods.6 Zákona o ochrane spotrebiteľa a na § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorých v prípade pochybností je potrebné vec vykladať v prospech spotrebiteľa. Podľa toho, že žalovaný riadne nekonkretizoval, nešpecifikoval, čo všetko bolo zaplatené na istinu, čo na poplatky a na úroky z omeškania (pri extenzívnom výklade žalobca nemá mať pochybnosti o tom, čo má zaplatiť na istinu, čo na poplatky, čo na úroky z omeškania), prakticky v tomto prípade vyšla RPMN vyššia ako je uvedená v zmluve. Poukázala na zmenu právnej úpravy Občianskeho zákonníka v čase uzatvárania zmluvy, kedy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené, že zmluva ako aj všeobecné obchodné podmienky majú byť vyhotovované v takej veľkosti písma, aby sa mohol každý s týmito zmluvnými dojednaniami, ako aj všeobecnými podmienkami riadne oboznámiť. V tomto prípade nebola slnená táto podmienka. Veľkosť písma tak zmluvy, ako aj všeobecných obchodných podmienok nie je taká, aby sa mohol ktokoľvek s nimi oboznámiť - či už mladší, alebo starší. Naliehavý právny

záujem odôvodila tak, že žalovaný výzvami stále vyzýval žalobcu na zaplatenie čiastky 150,32 eur. Žalobcovi ani nebol poskytnutý úver vo výške 400,- eur, ale už pri poskytnutí bol bankou stiahnutý nejaký poplatok. Poštová banka aj po zaplatení uvedených čiastok, vyzvala žalobcu na zaplatenie dlžnej čiastky 147,61 eur listom zo dňa 6.8.2014. Žalobca žiadal listom zo dňa 18.8.2014 o vysvetlenie, z čoho pozostáva uvedená čiastka, na čo prišlo vyrozumenie, doručené 4.9.2014, v ktorom bolo uvedené, že k tomuto dátumu je evidovaná nehradená dlžná čiastka 151,12 eur. Nebolo uvedené, z čoho uvedená suma pozostávala. Naďalej chodili žalobcovi výzvy na zaplatenie. Takisto bola pohľadávka v evidencii postupníka a je teda možnosť, že by si ju spoločnosť INVEST KAPITAL a. s. mohla uplatniť, či už v rozhodcovskom konaní, alebo v súdnom konaní. Žalobca sa obáva ďalších exekučných konaní. Keďže je invalidným dôchodcom, v budúcnosti chce takýmto postupom predísť, preto podal žalobu. Ďalej poukázala na tú skutočnosť, že v liste zo dňa 4.9.2014 bola zase navýšená dlžná čiastka, pričom sankčné poplatky boli neúmerne vysoké. V prípade, že by si to žalovaný uplatňoval v ďalších konaniach, bolo by to pre žalobcu neúnosné. K rozhodcovskej doložke uviedla, že táto je neplatná. Nerozporovala skutočnosť, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení, že nebola daná voľba v rozhodcovskej doložke, avšak žalovaný sám pri uzatváraní rozhodcovskej doložky nedodrжал ustanovenia ochrany spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka mala byť osobitne uzatvorená, na samostatnej listine. Rozhodcovská doložka ktorá bola dojednaná v tejto zmluve bola aj v rozpore so zákonom o bankách, konkrétne § 93 a § 94, kedy má byť riadne z rozhodcovskej doložky zrejme, čo sa ňou rozumie, kde sa budú riešiť prípadné spory, aká alternatíva je prípustná pri riešení sporov, či aj alternatíva so všeobecným súdom. Poukázala na judikatúru v tomto smere, ktorá je už pomerene rozsiahla. Na rozhodnutie Najvyššieho súdu 2Cdo/245/2010 z 3.11.2011, ktoré sa týka okolností uzatvárania rozhodcovskej doložky, a v ktorom je uvedené, že nesmie byť súčasťou zmluvy, ani všeobecných obchodných podmienok. Poukázala tiež na ustanovenie § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa a o rozpore uvedenej doložky s dobrými mravmi. Žalobca si zobral nízku istinu, aj keď niektoré splátky nezaplatil načas, avšak žalobcovi zaplatil celú istinu, celý úrok dojednaný, ako aj úroky z omeškania. Súčasne rozporovala podanie doručené 5.6.2015 Poštovou bankou, a.s., z dôvodu, že Poštová banka už nebola pasívne vecne legitimovaná na podanie tohto vyjadrenia, nakoľko už v marci 2015 došlo ku zmluve o postúpení pohľadávky.

7. Žalobca na pojednávaní predniesol, že úver si zobral nakoľko si potreboval niečo kúpiť. Vtedy boli na pošte poskytované tieto pôžičky, tak si požičal. Vec začal riešiť až potom, nakoľko mu často začali chodiť výzvy na zaplatenie, on však už zaplatil 600,- eur, preto sa mu zdalo, že žiadajú veľa a išiel sa poradiť do Centra právnej pomoci.

8. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere, dostupná pôžička, zo dňa 25.11.2011, obchodnými podmienkami, poštovými poukážkami, ktorými boli hradené splátky úveru, výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 18.9. 014, druhou upomienkou výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 5.8.2014, žiadosťou o zmenu úveru zo dňa 27.4.2012, vyrozumiením poštovej banky zo dňa 4.9.2014, žiadosťou o vyjadrenie zo dňa 18.8.2014, doručenkou, zmluvou o postúpení pohľadávky, výpočtom RPMN pre spotrebiteľský úver, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 5.12.2011 uzatvorili pôvodná žalovaná, Poštová banka, a. s. a K. O., zmluvu o úvere. V článku 2 žalobca žiadal o poskytnutie úveru a o zriadenie osobného účtu. Požadovaná maximálna výška úveru 400,- eur, minimálna doba splácania 30 mesiacov, čerpanie úveru v hotovosti, splácanie úveru v hotovosti. V článku 3 Zmluvy strany dohodli, že zmluvou o úvere vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi peňažné prostriedky, ak splní podmienky stanovené bankou do výšky uvedenej ZoU. Poskytnutím prostriedkov zo ZoU vzniká klientovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť ostatné povinnosti v zmysle obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva (OP pre úver). Číslo zmluvy XXXXXXXXXX, výška úveru 400,- eur, výška mesačnej splátky 20,- eur, celková výška nákladov 208,83 eur, číslo úverového účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX, dátum konečnej splatnosti 5.6.2014, dátum prvej platby do 5.1.2012, úroková sadzba 29,5 %, p. a., dátum každej ďalšej platby k 5. dňu v mesiaci, bez poistenia, počet mesačných splátok 30, priemerná RPMN na trhu 45,66 %, RPMN banky 49,30 %. Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. V článku 3. bod 5. Zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenom v článku 10, II. časti všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné, a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. V článku 12.2. obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička je uvedené: Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoU budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody sa uplatní na riešenie sporov

rozhodcovská doložka uvedená vo VOP, na základe ktorej dochádza k mimosúdne mu riešeniu týchto sporov. Dňa 27.4.2012 strany dohodli zmenu termínu splátky vždy ku 24. dňu v mesiaci. Výzvou zo dňa 5.8.2014 označenou ako druhá upomienka- výzva na splatenie dlžnej sumy, Poštová banka upozornila žalobcu, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5. 12. 2011 a obchodných podmienok, keď do dňa výzvy neuhradil dlžnú sumu o ktorej bol informovaný v predchádzajúcej upomienke. Záväzok žalobcu po splatnosti vyplývajúci z uvedenej zmluvy k 5.8.2014 je nasledujúci: nedoplatok 122,71 eur, pohľadávky/ poplatky 24,90 eur, dlžná suma spolu 147,61 eur. Výška sankčného úroku za každý nasledujúci deň neplatenia je 0,02 eur. Poštová banka žiadala, aby dlžnú sumu žalobca uhradil na úverový účet v lehote 3 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Súčasne bol žalobca informovaný, že ak dlžnú sumu neuhradí v stanovenej lehote, banka pristúpi k vymáhaniu svojej pohľadávky prostredníctvom spoločnosti zaoberajúcej sa vymáhaním pohľadávok. Listom zo dňa 4.9.2014 bol žalobca vyrozumiený Poštovou bankou, že ku dňu 4.9.2014 evidujú na jeho úverovom účte XXXXXX-XXXXXXXXXX na neuhradených splátkach a upomienkach z omeškania, dlžnú sumu vo výške 151,12 eur.

10. Listom zo dňa 18.9.2014 označeným ako výzva na úhradu pohľadávky- predžalobná upomienka, spoločnosť INVEST-KAPITAL, a. s. vyzvala žalobcu, na úhradu záväzku vo výške 151,12 eur, ktorý bol vyčíslený ku dňu 18.9.2014. spoločnosť INVEST-KAPITAL, a.s. vyzvala žalobcu na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej s Poštovou bankou, a.s. dňa 17.9.2014.

11. Z poštovej poukážky zo dňa 9.12.2011 mal súd preukázané, že žalobcovi bola poskytnutá suma 370,13 eur.

12. Z listinného dôkazu žalobcu, označeného ako výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, na webovej stránke SME Ekonomika súd zistil, že RPMN pri výške úveru 400,- eur v pravidelnej splátke 20,- eur počas doby splácania 30 mesiacov bola 177,14 %.

13. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

14. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom do 31. 12. 2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom do 31. 12. 2012, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. g/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom do 31. 12. 2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom do 31. 12. 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

29. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

30. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyľúčia.

31. V zmysle ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Predpokladom úspešnosti žaloby na začatie konania, či tu právo je, alebo nie je, je naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Ten je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť. Povinnosť preukázať existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení zaťažuje žalobcu. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení. Žalobca tvrdil, že má naliehavý právny záujem na určení, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 5.12. 2011 je bezúročná a bez poplatkov a rozhodcovská doložka uvedená v čl. 3 ods. 5 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 5.12.2011 je neplatná z dôvodu, že žalobca napriek tomu, že pôvodnej žalovanej zaplatil titulom úverovej zmluvy

sumu 641,20 eur, t. j. viac finančných prostriedkov, ako bolo dohodnuté bol pôvodnou žalovanou ako aj postupníkom spoločnosťou INVEST KAPITAL, a.s. naďalej vyzývaný na zaplatenie dlžnej sumy. Keďže pohľadávka bola postúpená na spoločnosť INVEST KAPITAL, a.s., táto spoločnosť, by ju mohla uplatniť či už v rozhodcovskom konaní alebo v súdnom konaní. Obáva sa preto ďalších exekučných konaní, keďže je invalidným dôchodcom, chcel by v budúcnosti takémuto postupu predísť.

32. Súd mal preukázané, že Dňa 5.12.2011 uzatvorili pôvodná žalovaná, Poštová banka, a. s. a K. O., zmluvu o úvere číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, výška úveru 400,- eur, výška mesačnej splátky 20,- eur, celková výška nákladov 208,83 eur, číslo úverového účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX, dátum konečnej splatnosti 5.6.2014, dátum prvej platby do 5.1.2012, úroková sadzba 29,5 %, p. a., dátum každej ďalšej platby k 5. dňu v mesiaci, bez poistenia, počet mesačných splátok 30, priemerná RPMN na trhu 45,66 %, RPMN banky 49,30 %. Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Z poštových poukážok mal súd preukázané, že žalobca uhradil Poštovej banke na tento úverový prípad finančné prostriedky dňa 24. 2. 2012 vo výške 49,96 eur, dňa 23.3. 2012 vo výške 30,72 eur, dňa 24.4.2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 5. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 6. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24.7.2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24.8. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 10. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24.10. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 23.11.2012 vo výške 20,76 eur, dňa 21. 12. 2012 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 1. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 2. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 3. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 4. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 5. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 6. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 20. 7. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 23. 8. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 9. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 10. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 25. 11. 2013 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 1. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 1. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 2. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 24. 3. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 23. 5. 2014 vo výške 20,76 eur, dňa 4. 6. 2014 vo výške 20,76 eur. Spolu bola uhradená suma 641,20 eur. Žalobca bol Poštovou bankou listom zo dňa 5.8.2014 vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy 147,61 eur. Dlžná čiastka mala pozostávať z nedoplatku 122,71 eur a z pohľadávky/poplatky 24,90 eur. Listom zo dňa 4.9.2014 bol žalobca vyzvaný Poštovou bankou, že ku dňu 4.9.2014 evidujú na jeho úverovom účte XXXXXX-XXXXXXXXXX na neuhradených splátkach a upomienkach z omeškania, dlžnú sumu vo výške 151,12 eur. Listom zo dňa 18.9.2014 bol žalobca vyzvaný spoločnosťou INVEST KAPITAL na zaplatenie dlžnej čiastky 151,12 eur, pozostávajúcej z úverového prípadu XXXXXXXXXXXX. Žalobca výzvami preukázal, že existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť. Žalobca preukázal, že tak od pôvodného veriteľa, ako aj od postupníka bol vyzvaný na úhradu dlžnej čiastky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, hoci už zaplatil viac ako boli celkové náklady spotrebiteľa dohodnuté v zmluve, pričom vo výzvach nebola jednoznačne špecifikovaná dlžná čiastka a z výzvy postupníka zo dňa 4.9.2014 je možno vyvodiť záver, že ide o dlžnú čiastku, ktorá by mala pozostávať aj z neuhradených splátok.

33. Súd žalobe vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca vo svojej žalobe žiadal, aby súd určil, že zmluva o úvere XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.12.2011, uzatvorená medzi žalobcom a pôvodne žalovanou Poštovou bankou, a.s., je bezúročná a bez poplatku. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou zo zmluvy o úvere je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Žalovaná uzatvorila zmluvu ako podnikateľ, predmetom činnosti ktorej je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Žalobca zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na túto zmluvu o úvere preto bolo nevyhnutné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. ku dňu 5.12.2011. Výška úveru bola stranami dohodnutá 400,- eur, poskytnutá čiastka 370,13 eur, celková výška nákladov bola dohodnutá na 208,83 eur, počet splátok 30, výška mesačnej splátky 20,- eur. V zmluve absentuje obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., pre nedostatok ktorej je úver v zmysle ustanovenia § 11 Zákona č. 129/2010 Z. z. považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu zmluvy nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, akú čiastku mal žalobca celkovo zaplatiť, keď súčin výšky splátok 20,- eur krát počet splátok 30 je suma 600,- eur, avšak v zmluve je celková výška nákladov uvedená vo výške 208,83 eur. Z tohto dôvodu absentuje aj riadne dojednanie ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre nedostatok ktorej je úver bezúročný a bez poplatkov. Konkrétne zákonná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je dohoda o výške splátky 20,-eur, bez uvedenia, či ide o splátku istiny,

alebo splátku úroku alebo sú v tejto splátke t. j. v akom pomere zahrnuté aj splátky istiny, úroku a aká časť pripadá na ne (anuitná splátka). Preto súd určil, že úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a Poštovou bankou, dňa 5.12.2011, č. XXXXXXXXXXXX je bezúročná a bez poplatkov. Navyše pôvodný veriteľ žalobcovi poskytol finančné prostriedky vo výške 370,13 eur, hoci v zmluve nebol individuálne dojednaný poplatok za uzatvorenie zmluvy, preto nie je zrejmé, prečo pôvodný veriteľ poukázal žalobcovi čiastku nižšiu, ako bola dohodnutá. Keďže súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k)

34. Žalobca sa domáhal, aby súd určil, že uzavretá rozhodcovská doložka je neplatná. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Keďže išlo o vzťah spotrebiteľský, t. j. vzťah v ktorom má jedna strana postavenie slabšej strany, zmluvné strany musia venovať zvýšenú pozornosť správnej a úplnej dohode v rozhodcovskej zmluve alebo rozhodcovskej doložke. Presné vymedzenie dohody zmluvných strán o predmete sporov je základným predpokladom na vymedzenie právomoci rozhodcu alebo stáleho rozhodcovského súdu. Súd znenie článku 3 bod 5 zmluvy s odkazom na článok 10 II. časti Všeobecných obchodných podmienok vyhodnotil ako neurčitý a nezrozumiteľný prejav vôle, a teda v zmysle ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka neplatný. Všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľských zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického, vysvetľujúceho charakteru, nemajú slúžiť k tomu, aby dodávateľ do nich skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, ktoré môžu uniknúť jeho pozornosti a nemali by nahrádzať individuálne zmluvné dojednania o takej podstatnej otázke, akou je rozhodcovská doložka. Keďže ide o vzťah spotrebiteľský, to, aby mohla byť rozhodcovská doložka v spotrebiteľských zmluvách platne dojednaná, v prvom rade predpokladá transparentné a jednoznačné pravidlá pre určenie osoby rozhodcu. Ak ide o opatrenia v rámci spotrebiteľskej zmluvy, musí rozhodcovské konanie všeobecne zaručovať procesné práva porovnateľné s konaním, ktoré by bolo na mieste v prípade, ak by sa spotrebiteľ k dojednaniu v spotrebiteľskej zmluve nezaviazal. (Na upresnenie týchto náležitostí rozhodcovskej zmluvy reagoval v konečnom dôsledku aj zákonodarca, keď už v zákone 335/2014 Z. z. v ustanoveniach článku 3 spresnil náležitosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a v súčasnej dobe už vyžaduje označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením jeho názvu a sídla.) Navyše aj v tomto prípade sa jednalo o formulárovú zmluvu, ktorú predkladal veriteľ dlžníkovi, táto nebola individuálne dojednaná, jej obsah nemohol dlžník, t.j. spotrebiteľ nijako ovplyvniť, dopĺňali sa len tieto údaje : meno, priezvisko, bydlisko, dátum narodenia dlžníka, žiadosť o poskytnutie úveru a údaje o úvere. Takisto spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah všeobecných obchodných podmienok, preto aj v tejto časti súd žalobe vyhovel a určil, že rozhodcovská doložka uzatvorená medzi žalobcom a pôvodným žalovaným v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, je neplatná. Keďže súd vyhodnotil, že rozhodcovská doložka je neplatná, už nepovažoval za potrebné skúmať jej neprijateľnosť.

35. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Žalobca mal v spore plný úspech, preto súd o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal mu náhradu trov v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach. (§ 357 písm. a/ Civilného sporového poriadku).

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku:

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.